

แนวคิดการออกแบบปรับปรุงเปลี่ยนการใช้สอยพื้นที่ภายในอาคารวังพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติ (วังสามเสน) วชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร

Concept of Design for Improvement and Change of Use of Space in His Royal Highness Prince Divakaravongse Pravati (Samsen Palace) Palace, Wachiraphayaban Subdistrict, Bangkok Metropolis

ศนา ศิริจันทร์สว่าง *Thana Sirichansawang*

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Received : April 29, 2019

Revised : August 31, 2019

Accepted : September 3, 2019

บทคัดย่อ

บทความผลงานสร้างสรรค์นี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้ 1) รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านการอนุรักษ์เพื่อปรับเปลี่ยนการใช้สอยภายในอาคารวังสามเสน 2) รวบรวมข้อมูลด้านนโยบายและความต้องการกิจกรรมพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ และ 3) เพื่อใช้เป็นแนวทางการออกแบบก่อสร้างและปรับปรุงพื้นที่ภายในอาคารวังสามเสน ในอนาคต ภายใต้การกำกับดูแลของวชิรพยาบาล การปรับปรุงเปลี่ยนการใช้สอย ในพื้นที่ภายในอาคารส่วนอนุรักษ์วังสามเสนมามีวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ การศึกษาข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ในด้านสถาปัตยกรรมและประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร ใช้วิธีการสำรวจต่อกรณีศึกษา 4 แห่ง เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในด้านการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามกิจกรรม สุดท้ายนำข้อมูลมาสังเคราะห์ เสนอเป็นแนวทางการออกแบบปรับปรุงวังสามเสน โดยจะแสดงเป็นรูปแบบการใช้สอยภายในอาคาร และทัศนียภาพการออกแบบตกแต่งภายในอาคาร

ผลสรุปด้านการออกแบบส่วนอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีเป้าหมายมุ่งเน้นต่อกิจกรรมการดำเนินงานด้านวิชาการ การออกแบบเน้นความทันสมัยตามกิจกรรมของสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินยา ในส่วนอนุรักษ์อาคารวังสามเสน มีการปรับเปลี่ยนการใช้สอยภายในอาคารโดยจัดให้มีพื้นที่สำหรับห้องประชุม ห้องรับรองบุคคลสำคัญ รวมถึงการจัดแสดงพระราชประวัติ โดยยังคงรักษารูปแบบและรายละเอียดการตกแต่งภายในอาคารเดิมไว้ เพื่ออนุรักษ์อาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์ เป็นพื้นที่แหล่งความรู้และพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ การอนุรักษ์วังสามเสน การปรับเปลี่ยนการใช้สอย การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย อาคารทางประวัติศาสตร์

Abstract

This article on the creative work consists of 3 main objectives as follows: 1) Collecting the information relating to the conservation for changing the use of space in Samsen Palace; 2) Collecting the information relating to the policies and needs of activities regarding the useful space in the project; and 3) To be used as the guideline for the design and construction for improvement of the space in future Samsen Palace. Besides, under the supervision of Wachiraphayaban Subdistrict, the improvement and change of the use of space in the Conservation Building at Samsen Palace consisted of the following procedures: studying the historical information relating to the architecture and utility of the building. In terms of methodology, a survey was conducted for 4 case studies to compare the allocation of useful space according to the activities. Lastly, the obtained data were synthesized and presented as the guideline for the design for improvement of Samsen Palace by showing the layout of the use of space in the building and scenery of

the interior design of the building.

According to the results of the design in the building of the Office of the University Council, the objective was to focus on the activities regarding academic operations. Thus, the design highlighted modernity according to the activities conducted by the Navamindradhiraj University Council. In terms of the conservation of Samsen Palace, the use of space in the building was changed by arranging the space for conference room and VIP reception room, as well as exhibiting the royal biography. In addition, the patterns and details of the interior design of the original buildings were maintained in order to conserve the historic buildings as a source of knowledge and culture of Bangkok Metropolis.

Key words Conservation of Samsen Palace Change of use Allocation of useful Space
Historic Building

บทนำ

ประวัติ ซึ่งเป็นต้นราชสกุล เกษมศรี ราชโอรสลำดับที่ 4 ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 ปัจจุบันตั้งอยู่ในพื้นที่ทำการของวชิรพยาบาล ภายใต้การกำกับดูแลของคณะแพทยศาสตร์และสภามหาวิทยาลัย นวมินทราชินา โดยได้รับการบริจาคที่ดินจากราชสกุล เกษมศรี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการแพทย์และสาธารณชนต่อไป มีวัตถุประสงค์ต้องการอนุรักษ์และปรับปรุงอาคารวังสามเสน รวมถึงสภาพภูมิทัศน์โดยรอบพื้นที่โครงการใหม่ อันเนื่องจากสภาพของอาคารที่ทรุดโทรมและสภาพแวดล้อมที่รกร้าง ทางวชิรพยาบาลจึงมีนโยบายในการดำเนินการอนุรักษ์อาคารวังสามเสน พร้อมทั้งการบริหารจัดการพื้นที่โดยรวมของโครงการใหม่ โดยการจัดตั้งคณะทำงานมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาขึ้นมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการดำเนินการ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิสถาปัตยกรรม และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดนิทรรศการ โดยทางวชิรพยาบาลได้กำหนดนโยบายและความต้องการด้านกิจกรรมการพื้นที่ภายในโครงการ ประกอบด้วย อาคาร 2 ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ส่วนอนุรักษ์อาคารวังสามเสน และ 2) ส่วนอาคารสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินา เพื่อให้สอดคล้องต่อวัตถุประสงค์โครงการ

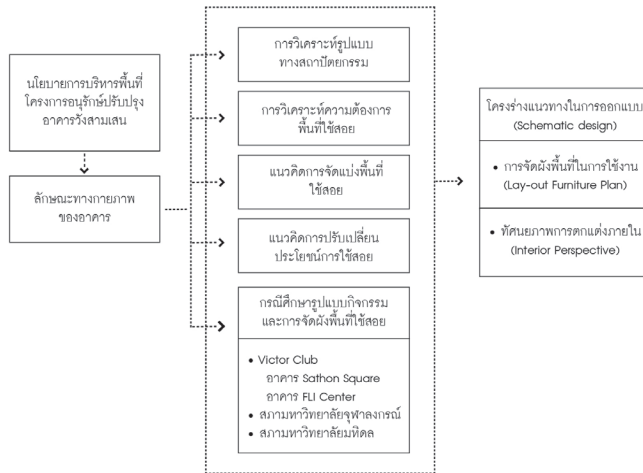
ในด้านการอนุรักษ์ และการบำรุงรักษาอาคารทางประวัติศาสตร์ให้เป็นแหล่งความรู้ โดยข้อสรุปจะเป็นแนวทางในการออกแบบในขั้นต่อไป

การปรับปรุงและปรับเปลี่ยนพื้นที่การใช้สอย¹ เพื่อการอนุรักษ์ภายในอาคารทางประวัติศาสตร์ นั้น มีเป้าหมายเพื่อรักษาคุณค่า ความสำคัญของอาคารซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมเป็น ประเด็นสำคัญ ซึ่งในโครงการอนุรักษ์วังสามเสนนี้ เลือกวิธีการอนุรักษ์โดยการรื้ออาคารเดิม และสร้างใหม่ มีการดำเนินการปรับเปลี่ยนย้ายตำแหน่งตัวอาคารใหม่ เพื่อให้ตำแหน่งอาคาร วังสามเสนอยู่ในพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ตัวอาคารมีความโดดเด่น ในด้านมุมมองที่ดี ทั้งพื้นที่ภายใน และจากพื้นที่จากภายนอกของตัวอาคาร รวมถึงการเพิ่มพื้นที่อาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยในการให้บริการทางด้านวิชาการทางการแพทย์ เป็นการบริหารการจัดการพื้นที่ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่โดยรอบให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องต่อกิจกรรมใน ปัจจุบันและอนาคต ดังนั้น การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพื้นที่การใช้สอย เพื่อการอนุรักษ์ภายในอาคาร ทางประวัติศาสตร์ จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่ตัวอาคารทางประวัติศาสตร์ให้เกิดมีความ ชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ทางโบราณคดีที่สามารถต่อยอดองค์ความรู้ทาง วัฒนธรรมของกรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านการอนุรักษ์เพื่อปรับเปลี่ยนการใช้สอยภายในอาคารวังสามเสน
2. รวบรวมข้อมูลด้านนโยบายและความต้องการด้านกิจกรรมพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางการออกแบบปรับปรุงและก่อสร้างพื้นที่ภายในอาคารวังสามเสนในอนาคต

กรอบแนวคิด

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดด้านและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
ที่มา : ผู้เขียน

กรอบในการดำเนินงานในการออกแบบปรับปรุงภายในโครงการอนุรักษ์วังสามเสนนี้ แสดงแนวคิดในการดำเนินงาน เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อออกแบบพื้นที่ภายในอาคาร ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยการพิจารณานโยบายความต้องการด้านอาคารอนุรักษ์และการบริหารจัดการพื้นที่ให้ตอบสนองต่อกิจกรรมการใช้งานในอนาคตของวิชรพยาบาล รวมถึงลักษณะทางกายภาพที่จะรองรับกิจกรรมภายในอาคาร โดยมีแนวคิดและการวิเคราะห์ต่อกิจกรรมการใช้พื้นที่และแนวคิดด้านการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยของอาคาร รวมถึงการสำรวจข้อมูลเปรียบเทียบด้านกิจกรรมกับกรณีศึกษา² เพื่อเป็นข้อมูลด้านการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย รูปแบบด้านการตกแต่งภายใน การใช้วัสดุในการตกแต่งเพื่อรองรับต่อกิจกรรมการใช้สอยพื้นที่ในอนาคต

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. การวิเคราะห์รูปแบบทางสถาปัตยกรรม

จากการศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรมในยุคที่ 2 ของวังสามเสน³ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประทับ

ของกรมหมื่นทิฆกรวงศ์ประวัติ เป็นตำหนัก⁴ ส่วนพระองค์ที่ทรงซื้อที่ดินต่อจากกรมหมื่นสรรพศาสตร์ศุภกิจ เมื่อปี พ.ศ. 2446-2458 และได้เริ่มสร้างตำหนักและอาคารต่าง ๆ โดยอาคารตำหนักนั้นมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นลักษณะอาคาร 2 ชั้นครึ่ง ตึกครึ่งไม้ โดยชั้นล่างมีลักษณะก่ออิฐถือปูน ส่วนชั้นบนเป็นไม้ มีหอพระบรมอัฐิอยู่ ชั้นที่ 3 มีลักษณะเป็นหอคอยสูง ซึ่งได้รับอิทธิพลจากอาคารทางตะวันตก อาคารตำหนักมีการตกแต่งประดับอาคารด้วยไม้ฉลุลาย มีรายละเอียดประกอบอาคารด้วยการใช้ค้ำยันทำจากไม้ มีรูปแบบโค้งรับกับตัวอาคาร (ภาพที่ 1 และภาพที่ 2)

ภายนอก ลักษณะภายในอาคารมีการตกแต่งเพดานด้วยการตีไม้แผ่นทับแนวด้วยไม้ มีลวดลายไม้แกะฉลุลายเป็นกรอบโดยรอบ เน้นเฉพาะจุดที่ติดดวงโคมให้แสงสว่างเป็นสำคัญ รูปแบบการตกแต่งประดับอาคารทำด้วยไม้ฉลุลายในบริเวณเหนือประตูหน้าต่าง (ภาพที่ 3 และภาพที่ 4) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากรูปแบบอาคารทางตะวันตกที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “จิงเจอร์เบรด”⁵ หรือที่เรียกว่าขนมปังขิง ส่วนอาคารท้องพระโรง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอาคารตำหนักสันนิษฐานว่า อาคารท้องพระโรงน่าจะเป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นโครงสร้างไม้ มีการยกพื้นสูงได้จนเตี้ย เพื่อการระบายอากาศใต้อาคาร โดยสันนิษฐานว่าเป็นอาคารที่ใช้ในการประชุมข้อราชการสำคัญในสมัยนั้น

2. การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร

โครงการออกแบบและบูรณะพระตำหนักพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นทิฆกรวงศ์ประวัติ และอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินยาฯ ในพื้นที่โซนอนุรักษ์ได้กำหนดรูปแบบการตกแต่งและลักษณะการใช้งาน ออกเป็น 2 ส่วน ภายในพื้นที่อาคาร (ภาพที่ 5) ดังนี้

2.1 พื้นที่อาคารตำหนักพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นทิฆกรวงศ์ประวัติ

ส่วนอาคารที่ 1 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่ออนุรักษ์ปรับปรุงการใช้สอยภายในอาคารทางประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าในอดีต โดยเลือกแนวทางในการสร้างอาคารใหม่ อันเนื่องมาจากการดูแลรักษามาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อ้างอิงจากข้อมูลการขุดค้นทางโบราณคดีและเอกสารที่สำคัญในอดีต ภายในตัวอาคารตำหนักมีวัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่ให้เป็นแหล่งความรู้ ซึ่งมีส่วนสำนักงานในการให้ข้อมูลสำหรับบุคคลภายนอก แบ่งออกเป็นพื้นที่ส่วนห้องหนังสือ ห้องประชุมและส่วนนิทรรศการเกี่ยวกับพระประวัติของกรมหมื่นทิฆกรวงศ์ประวัติ ในพระปรีชาสามารถส่วนพระองค์ในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น งานประดับมุก ซึ่งทรงเป็นผู้ถ่ายทอดงานฝีมือความรู้ให้แก่ช่างฝีมือ ในการประดับมุกไว้ในอาคารที่สำคัญในประวัติศาสตร์ รวมถึงการ

ถ่ายทอดความรู้ให้แก่หน่วยงานข้างสิบหมู่ในอดีต และยังคงมีความเชี่ยวชาญในด้านการเพาะพันธุ์และเลี้ยงกล้วยไม้ ซึ่งเป็นบุคคลแรก ๆ ของประเทศไทยในสมัยนั้น ภายในอาคารตำหนักยังกำหนดพื้นที่ห้องให้สามารถรองรับบุคคลสำคัญ และรวมถึงการใช้แนวคิดในการออกแบบเพื่อเข้าถึงของมวลชน^๑ (Universal Design) ต่อการใช้พื้นที่ภายในอาคาร เน้นการเข้าถึงโดยการใช้ลิฟต์ และการออกแบบทางลาดในพื้นที่ภายในอาคารเพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงในพื้นที่ของตัวอาคาร

2.2 พื้นที่อาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินยา

ส่วนอาคารที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทำการของสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินยา ประกอบด้วย พื้นที่พักคอยในบริเวณชั้นล่าง พื้นที่ส่วนห้องประชุมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรม การอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ ส่วนพื้นที่ชั้นที่ 2 และ 3 ของอาคารสภามหาวิทยาลัยนั้น กำหนดการใช้สอยให้เป็นพื้นที่ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่และเป็นพื้นที่ทำการของหน่วยงานสภามหาวิทยาลัย เป็นต้น

3. แนวคิดการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

การออกแบบและจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยในงานสถาปัตยกรรม มีขั้นตอนในการพิจารณาข้อมูลประกอบโครงการเพื่อการออกแบบให้ตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้อาคาร โดยพิจารณาดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของการออกแบบ (Objective) นั้นตอบสนองกับเป้าหมายหลักของโครงการอย่างไร 2) กลุ่มผู้ใช้อาคาร (User) โดยพิจารณาจำแนกแบ่งออกเป็นกลุ่มผู้ใช้อาคารหลักและกลุ่มผู้ใช้อาคารรอง โดยพิจารณาจาก เพศ อายุ หรือบทบาทหน้าที่ของกลุ่มผู้ใช้อาคาร 3) ด้านพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร (User Behavior) พิจารณาแบ่งกิจกรรมออกเป็นหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับกิจกรรมและการใช้สอยของกลุ่มผู้ใช้อาคาร รวมถึงการพิจารณาที่เหมาะสมและสอดคล้องระหว่างเวลากับกิจกรรมภายในอาคาร

การวิเคราะห์กิจกรรมเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่ใช้สอยในงานสถาปัตยกรรม สามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ประโยชน์ใช้สอยหลัก (Main Function) เป็นพื้นที่ที่เอื้ออำนวยตอบสนองต่อกลุ่มผู้ใช้อาคารหลัก เช่น ห้องประชุม ห้องรับรอง ห้องรับประทานอาหาร ส่วนนิทรรศการ
- 2) ประโยชน์ใช้สอยรอง (Minor Function) เป็นส่วนสนับสนุนส่งเสริมให้ส่วนใช้สอยหลักเกิดความสมบูรณ์ในด้านการใช้งาน เช่น พื้นที่ส่วนเตรียมอาหาร ห้องน้ำ ห้องเก็บของ และส่วนห้องควบคุมงานระบบ เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว การจัดแบ่งพื้นที่ควรพิจารณา

ข้อมูลส่วนอื่นประกอบ เช่น ขนาด รูปร่างของพื้นที่ รวมถึงลำดับและการเชื่อมพื้นที่ในแต่ละส่วนเข้าไว้ด้วยกัน โดยพิจารณาว่าเป็นพื้นที่สาธารณะ (Public Area) ที่ผู้ใช้อาคารส่วนใหญ่ใช้ส่วนใหญ่จะอยู่ด้านหน้าของพื้นที่อาคาร หรือพื้นที่กึ่งสาธารณะ (Semi-Public Area) เป็นพื้นที่ที่มีความพลุกพล่านน้อยกว่าพื้นที่สาธารณะ เป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มผู้ใช้อาคารเฉพาะกลุ่มใช้พื้นที่นี้ เช่นกลุ่มผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่ เป็นต้น

4. แนวคิดกระบวนการในการปรับเปลี่ยนประโยชน์การใช้สอย

แนวคิดในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยจากเดิมที่เคยเป็นที่ประทับของเจ้าฟ้าราชวงศ์ชั้นสูง มาเป็นการใช้สอยเชิงสาธารณะในการเป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และส่งเสริมคุณค่าทางสถาปัตยกรรมในอดีตนั้น มีหลักในการพิจารณาต่ออาคารที่จะมีเป้าหมายในการอนุรักษ์เบื้องต้น ดังนี้

- 4.1 พิจารณาและทำความเข้าใจต่อคุณค่า ความสำคัญเชิงประวัติศาสตร์ และมรดกทางวัฒนธรรมของอาคารก่อนการดำเนินงาน
- 4.2 พิจารณากิจกรรมและประโยชน์การใช้สอยพื้นที่ภายในอาคาร โดยให้มีผลกระทบต่อรูปแบบของอาคารและรายละเอียดประกอบที่สำคัญของอาคาร ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้น้อยที่สุด
- 4.3 พิจารณาในการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่เกี่ยวข้องและการบ่งบอกถึงยุคสมัยที่สำคัญของอาคาร โดยองค์ประกอบใหม่ของตัวอาคารไม่ควรขัดแย้งต่อรูปแบบอาคารเดิม รวมถึงการใช้วัสดุที่สามารถใช้ทดแทนของเดิมให้เกิดความกลมกลืน และสอดคล้องกับตัวอาคารเดิม
- 4.4 พิจารณาการดูแลรักษาด้านกายภาพของอาคาร โดยการดำเนินการในการจัดงบประมาณการประชาสัมพันธ์ให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาและความสำคัญของอาคาร เพื่อส่งเสริมคุณค่า และรากฐานในการดูแลอาคารให้ทรงคุณค่าตลอดไป

ดังนั้น แนวทางในการอนุรักษ์ออกแบบปรับปรุงภายในอาคารวังสามเสน จึงเป็นสิ่งที่ผู้เขียนบทความสร้างสรรค์สนใจต่อการใช้แนวคิดในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยใหม่ภายในอาคารเพื่อการอนุรักษ์ ในการตอบสนองต่อการอนุรักษ์อาคารที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และการใช้สอยพื้นที่อาคารใหม่โดยพิจารณาถึงหลักการและแนวทางในการอนุรักษ์ในการดำเนินงานออกแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและอนุรักษ์ต่อไป

5. กรณีศึกษารูปแบบกิจกรรมและการจัดผังพื้นที่ใช้สอย

การรวบรวมข้อมูลด้านกิจกรรมและประโยชน์ใช้สอยโดยทำการสำรวจภาคสนามต่อกรณีศึกษา

โครงการวิเคเตอร์คลับ 2 แห่ง คือ อาคารสาทร สแควร์ ชั้น 8 และอาคาร FLI ชั้น 2 โดยศึกษา ด้านการจัดแบ่งพื้นที่ภายในอาคารเพื่อรองรับกิจกรรมในอนาคต โดยประกอบด้วย ส่วนห้องประชุม ส่วนพื้นที่พักผ่อน ส่วนเจ้าหน้าที่สำนักงาน รวมถึงส่วนสนับสนุนต่อการใช้พื้นที่และ กิจกรรม อาทิเช่น ส่วนการเตรียมอาหาร ส่วนห้องควบคุมงานระบบ ส่วนห้องน้ำและ รวมถึง ส่วนพื้นที่ต้อนรับ เป็นต้น (ภาพที่ 6 และภาพที่ 7)

ประกอบกับการศึกษาเปรียบเทียบตัวอย่างพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับสายงานการบริหารงานและ กิจกรรมของสภามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาเลือกสำรวจ 2 แห่งที่มีสายงานและการบริหารงาน ที่ใกล้เคียงกัน คือ 1) ที่ทำการสภามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ และ 2) ที่ทำการสภามหาวิทยาลัย มหิดล เป็นต้น (ภาพที่ 8 และภาพที่ 9)

ประเด็นและพื้นที่ ภายในอาคาร/ส่วนต่าง ๆ	Victor Club อาคาร สรรสแควร์	Victor Club อาคาร FLI Center	สำนักงานสภามหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ฯ	สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มหิดล
รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอย	✓	✓	✓	✓
รูปแบบการตกแต่งภายใน	✓	✓	-	-
รูปแบบการใช้วัสดุตกแต่ง	✓	✓	-	-
รูปแบบการใช้อุปกรณ์พิเศษ	✓	✓	-	-
รูปแบบการดำเนินการ บริหารจัดการพื้นที่	✓	✓	✓	✓
พื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ	✓	✓	-	-
พื้นที่ส่วนสำนักงาน	✓	✓	-	✓
พื้นที่ส่วนห้องรับรอง	✓	✓	-	✓
พื้นที่ส่วนห้องประชุม	✓	✓	✓	✓
พื้นที่ส่วนพักผ่อน	✓	✓	-	-
พื้นที่ส่วนสนับสนุน	✓	✓	✓	✓
พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	✓	✓	-	-

ตารางที่ 1 แสดงการศึกษาข้อมูลเพื่อการออกแบบในกรณีศึกษา

ที่มา : ผู้เขียน

จากตารางที่ 1 จากกรณีศึกษาพบว่าข้อมูลที่ได้จาก Victor Club ทั้ง 2 แห่งนั้น เป็นข้อมูล และแนวทางที่นำมาใช้ต่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายใน ให้เกิดความคล่องตัวความทันสมัย ต่อการใช้งาน และการบริหารจัดการทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงรูปแบบในการใช้วัสดุ ตกแต่งภายใน หรืออุปกรณ์ประกอบพิเศษที่ใช้ในกิจกรรม โดยมีรูปแบบที่ต้องปรับเปลี่ยนไป ตามคุณลักษณะเฉพาะของอาคารตึกเก่า และอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินราช ในขณะที่กรณีศึกษาการจัดแบ่งพื้นที่สภามหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง ข้อมูลที่ได้ สามารถนำมาปรับและจัดพื้นที่ใช้สอยตามรูปแบบการบริหารงานของสภามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านวิชาการ ใกล้เคียงกับการบริหารงานจัดการของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย นวมินทราชินราช ทำให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสายงานในองค์กร รวมทั้งข้อมูลทั้ง 4 แห่ง จำเป็นต้องนำมาผนวกปรับใช้ให้เกิดความสอดคล้องต่อการทำงานของบุคลากร ซึ่งข้อมูลที่ได้ นั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดผังการใช้งานกับตัวอาคารตึกเก่าวงสามเสนและพื้นที่ของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินราชต่อไป

ลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมโดยรอบโครงการ

อาคารตึกวงสามเสนตั้งอยู่บนพื้นที่ของวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน 24.3 ตารางวา ภายในโครงการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นพื้นที่ส่วนอนุรักษ์อาคารวงสามเสน ที่ตั้งติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีเนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ (ภาพที่ 9) ส่วนที่ 2 เป็นพื้นที่อาคารติดกับถนนขาว มีเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 2 งาน เป็นอาคารตึกสูง 3 ชั้น มีลักษณะการออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่เรียบง่ายและร่วมสมัย เชื่อมพื้นที่ในชั้นล่างเข้ากับตัวอาคารส่วนอนุรักษ์ตึกวงสามเสน ส่วนอาคารทางทิศตะวันออกติดกับถนนขาวด้านหน้าทางเข้า เป็นอาคารให้บริการทางการแพทย์ ซึ่งเป็นส่วนต่อขยายของโรงพยาบาลวชิระ ในด้านทิศตะวันตกติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศเหนือติดกับโครงการโรงแรมเดอะสยาม และทิศใต้ติดกับวัดราชผาติการามวรวิหารพระอารามหลวง (ภาพที่ 10)

ผลงานสร้างสรรค์และการอภิปรายผล

1. โครงร่างแนวความคิดในการออกแบบ (Schematic Design)

การกำหนดแนวคิดในการออกแบบ (Conceptual Design) จากแนวคิดเบื้องต้นที่มีความต้องการอนุรักษ์และรักษาคุณค่าทางสถาปัตยกรรมของอาคารตึกในอดีต และสามารถ

ตอบสนองต่อการใช้พื้นที่ที่เหมาะสมสามารถส่งเสริมตัวอาคารและเรื่องราวในประวัติศาสตร์ รวมถึงการใช้พื้นที่ในส่วนสำนักงานสภามหาวิทยาลัยที่ทันสมัยเหมาะกับนวัตกรรมทางการแพทย์และการศึกษาในอนาคต ผู้ออกแบบจึงได้ใช้แนวคิด Timeless เป็นแนวคิดหลัก และเป็น keyword ในการวางแนวทางในการออกแบบของโครงการนี้ ด้วยการแบ่งแนวคิดออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) อาคารตำหนักวังสามเสนวางกรอบแนวคิด ช่วงเวลาในอดีต (Period of Time) 2) ทางเดินภายในระหว่างอาคารพระตำหนักและอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีกรอบแนวคิดในการเปลี่ยนผ่านของเวลา (Transition Time) และ 3) ส่วนอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินีใช้แนวคิดเป็นเวลาในอนาคต (Future Time) (ภาพที่ 11)

2. การจัดผังพื้นที่การใช้สอยภายใน (Interior Space Planning)

การจัดผังการใช้สอย แสดงให้เห็นการใช้พื้นที่กิจกรรมในแต่ละส่วนของโครงการ และสภาพแวดล้อมโดยรอบของอาคาร ในพื้นที่อาคารส่วนอนุรักษ์และพื้นที่อาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินี ในส่วนผังพื้นที่ชั้นใต้ดิน ผังพื้นที่ชั้นที่ 2 ผังพื้นที่ชั้นที่ 3 ตามรายละเอียด (ภาพที่ 12-15)

3. ทศนิยมภาพการออกแบบภายใน (Interior Perspective)

แสดงรูปแบบการตกแต่งภายในพื้นที่อาคารส่วนอนุรักษ์และพื้นที่อาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินี โดยแบ่งตามพื้นที่ประกอบด้วย 1) พื้นที่โถงต้อนรับอาคารวังสามเสน (ภาพที่ 16), 2) พื้นที่ห้องประชุมและรับประทานอาหารอาคารวังสามเสน (ภาพที่ 17), 3) พื้นที่ส่วนรับรองอาคารวังสามเสน (ภาพที่ 18), 4) พื้นที่โถงต้อนรับอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัย (ภาพที่ 19) และ 5) พื้นที่ห้องประชุมอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัย (ภาพที่ 20)

4. การอภิปรายผล

แนวทางในการออกแบบปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการใช้สอยภายในอาคารวังสามเสนได้มีการดำเนินการโดยคณะทำงานประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ภายใต้การพิจารณาของวชิรพยาบาล ได้มีการพิจารณาให้เป็นไปตามแนวคิดในการอนุรักษ์ โดยการรื้อถอนอาคารเดิม และดำเนินการสร้างอาคารใหม่และย้ายตำแหน่งจากเดิมไปอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับแม่น้ำเจ้าพระยานั้น ซึ่งเป็นข้อดีทั้งด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้อาคารทรงคุณค่า ลักษณะที่ตั้งส่งเสริมต่อมุมมองและกิจกรรมภายในอาคารก่อให้เกิดความร่มรื่นโดยรอบอาคาร ส่งเสริมคุณค่าของอาคารมากขึ้น โดยพิจารณาข้อมูลอ้างอิงทางประวัติศาสตร์และจากการขุดค้นทางโบราณคดี รูปภาพเก่า รวมถึงการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ประกอบในการสร้าง โดยยังคงลักษณะรูปแบบ ขนาดและสัดส่วนตามแบบอย่างของอาคารเดิม รวมถึงรายละเอียด

เกี่ยวกับรูปแบบของอาคารที่สำคัญ เช่น ลวดลายประดับ จังหวะช่องเปิดของอาคาร ลวดลาย
ไม้ฉลุนตัวอาคาร เป็นต้น

แนวความคิดออกแบบและจัดแบ่งพื้นที่ภายในอาคารส่วนอนุรักษ์วังสามเสน ซึ่งเป็นอาคารที่รูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ จึงใช้หลักการในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย และใช้แนวความคิดจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย พิจารณาถึงกิจกรรมที่สอดคล้องกับการใช้งานและยังส่งเสริมคุณค่าของอาคารเดิมไว้ ดังนั้น จึงได้พิจารณาถึงกิจกรรมภายในอาคารวังสามเสน อาทิ พื้นที่โถงบันไดและต้อนรับ และห้องประชุมที่สามารถปรับเปลี่ยนเป็นห้องรับประทานอาหาร ในการต้อนรับบุคคลสำคัญ ห้องหนังสือที่ใช้ในการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มาและประวัติของอาคารวังสามเสน ห้องนำ ลิฟต์โดยสาร ในพื้นที่ชั้นที่ 1 และห้องรับรองบุคคลสำคัญ รวมถึงส่วนจัดนิทรรศการพระประวัติ ในพื้นที่ชั้นที่ 2 โดยมีรูปแบบการตกแต่งบรรยากาศ กรอบรูปภาพ ของตกแต่งประดับรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ต้นไม้ และการจัดแบ่งพื้นที่ภายใน จำลองสภาพภายในอาคารเหมือนสมัยช่วงเวลาที่กรมหมื่นทิฆาทวงศ์ ประวัติท่านประทับโดยการใช้แนวคิด “ช่วงเวลาในอดีต” (Period of time) โดยเลือกช่วงเวลาที่ใช้รูปแบบการตกแต่งภายในอาคารซึ่งมีอิทธิพลมาจากตะวันตกเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “จิงเจอร์เบรด” หรือที่เรียกว่าขนมปังขิงในยุคสมัยนั้นมาใช้ในการตกแต่งภายใน เพื่อให้สอดคล้องส่งเสริมกับรูปแบบอาคารภายนอก

ส่วนอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินยา มีลักษณะเชื่อมต่อกับอาคารวังสามเสน ในชั้นล่าง มีการใช้แนวคิด การเปลี่ยนผ่านของเวลา (Transition Time) ในการตกแต่ง ในบริเวณพื้นที่ทางเดิน (Corridor) ซึ่งนำไปสู่อาคารสำนักงานที่เน้นประโยชน์ใช้สอยในด้านการประชุม สัมมนาทางวิชาการ และเป็นส่วนสำนักงานในการบริหารงานด้านกิจการของสภามหาวิทยาลัย ที่ต้องการความทันสมัยในการใช้งานพื้นที่ห้องในส่วนต่าง ๆ รวมถึงการใช้อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีในการใช้งาน การออกแบบพื้นที่ภายในจึงใช้หลักแนวความคิดเวลาในอนาคต (Future Time) และหลักในการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยในการออกแบบตกแต่งและผังการพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนพื้นที่โถงพักคอย (Waiting Lobby Area) พื้นที่ส่วนเตรียมประชุม (Pre-Function) พื้นที่ห้องประชุมใหญ่และเล็ก (Conference Room) พื้นที่ส่วนเตรียมอาหาร (Pantry Area) พื้นที่ส่วนห้องนำสาธารณะ (Public Toilet) พื้นที่ห้องควบคุมงานระบบ (Control Room) พื้นที่บันไดและโถงลิฟต์ (Main stairs & Lift Hall) ในพื้นที่ชั้นที่ 1 พื้นที่ชั้นที่ 2 เป็นส่วนของสำนักงานฝ่ายกิจการของสภามหาวิทยาลัย และห้องประชุมฝ่ายต่าง ๆ ในส่วนพื้นที่ชั้นที่ 3 เป็นส่วนสำนักงานของนายกสภามหาวิทยาลัย ส่วนสำนักงาน (Office Area) และห้องประชุมใหญ่ (Meeting Room) เป็นต้น

การตกแต่งภายในโครงการปรับปรุงอนุรักษ์วังสามเสน เป็นแนวทางในการปรับปรุงตกแต่งพื้นที่ส่วนอนุรักษ์ และส่วนอาคารสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินราชมงคล ที่มีการใช้หลักแนวคิดการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยภายในอาคารที่คำนึงถึงความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ รวมถึงการใช้งานของผู้ใช้อาคาร กิจกรรมที่สอดคล้องต่อการใช้งานในอนาคตจะเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการอนุรักษ์คุณค่าและประวัติศาสตร์ของอาคาร ให้คงอยู่และเป็นแหล่งความรู้สำหรับผู้คนที่สนใจและมีส่วนที่จะสามารถทำนุบำรุงให้อาคารและความเป็นมาของอาคารเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของกรุงเทพมหานครที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง

กิตติกรรมประกาศ

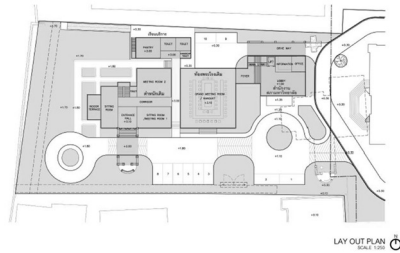
ผลงานสร้างสรรค์นี้ได้รับความอนุเคราะห์การเผยแพร่โดย รองศาสตราจารย์ประยุทธ์ ศิริวงษ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราชมงคล และคุณวาทัญญู เทพหัสดินบริษัท ภูฎาคาร จำกัด ที่ปรึกษางานโครงการอนุรักษ์วังสามเสนด้านสถาปัตยกรรมให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลการขุดค้นทางโบราณคดีและภาพประกอบบทความและทีมที่ปรึกษาด้านภูมิสถาปัตยกรรม ให้ความอนุเคราะห์ด้านภาพประกอบบทความ

เว็บไซต์

- 1 การปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย (adaptive re-use) คือหนึ่งวิธีในการอนุรักษ์ โดยการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยร่วมกับการปรับปรุงกายภาพของอาคาร ให้สอดคล้องกับการใช้งานในปัจจุบัน โดยส่งผลกระทบต่อคุณค่าและความสำคัญของอาคารน้อยที่สุด
- 2 กรณีศึกษา การสำรวจการศึกษาเปรียบเทียบการจัดแบ่งพื้นที่ การใช้ประโยชน์ของอาคารที่ส่งเสริมคุณค่าของอาคาร และสอดคล้องกับกิจกรรมรวมถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ
- 3 สถาปัตยกรรมยุคสมัยที่ 2 ของวังสามเสน จากเอกสารอ้างอิงประวัติการใช้พื้นที่ทางประวัติศาสตร์ของอาคารวังสามเสนซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 7 สมัย ดังนี้
สมัยที่ 1 (ก่อน พ.ศ. 2446) ก่อนเป็นวังสามเสน
สมัยที่ 2 (พ.ศ. 2446-2458) ของวังสามเสนเป็นช่วงเวลาที่กรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติประทับ
สมัยที่ 3 (พ.ศ. 2458-2475) เป็นช่วงเวลาหลังกรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติสิ้นพระชนม์จนถึงช่วงเวลาก่อนการก่อตั้งโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
สมัยที่ 4 (พ.ศ. 2475-2487) เป็นช่วงเวลาปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ดูแลโดยหม่อมเจ้าศุขศรีสมร เกษมศรี
สมัยที่ 5 (พ.ศ. 2487-2510) เป็นช่วงเวลาการดำเนินงานโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ดูแลพื้นที่โดยหม่อมเจ้าพูนศรีเกษม เกษมศรีและหม่อมราชวงศ์ทอรัศรี
สมัยที่ 6 (พ.ศ. 2510-2558) ย้ายโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ออกจากพื้นที่
สมัยที่ 7 (พ.ศ. 2558-ปัจจุบัน) เป็นช่วงเวลาที่เจ้าของเดิมบริจาคให้แก่วชิรพยาบาลเป็นเจ้าของพื้นที่
- 4 อาคารตำหนัก หมายถึง เรือนที่ประทับของพระราชวงศ์ชั้นสูง รวมถึงราชวงศ์ในลำดับชั้นพระองค์เจ้าและหม่อมเจ้า ตามลำดับ เช่น ตำหนักสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เป็นต้น
- 5 อิทธิพลการตกแต่งจากตะวันตก “จิงเจอร์เบรด” หรือ “ลวดลายขนมปังขิง” คือ อาคารทางสถาปัตยกรรมที่มีการตกแต่งนำเอาลวดลายลักษณะขดตัวอ่อนหวาน เป็นรูปร่างคล้ายง่ามคล้ายขิง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากยุโรปสมัยพระนางเจ้าวิกตอเรียที่ 2 แห่งสหราชอาณาจักร เป็นต้นมา
- 6 การออกแบบเพื่อมวลชน เป็นการออกแบบสภาพแวดล้อมโดยรอบและภายในตัวอาคาร เพื่อสามารถเพิ่มโอกาสในการเข้าถึง ของกลุ่มคนต่างหมายรวมถึง กลุ่มผู้พิการด้อยโอกาส กลุ่มผู้สูงอายุ ในการใช้พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของอาคารได้อย่างสะดวก เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/hci82559/universal-design>

บรรณานุกรม

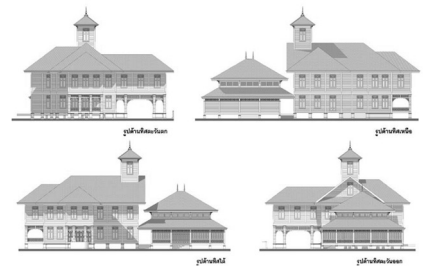
- นางน้อย ศักดิ์ศรี. มรดกสถาปัตยกรรม กรุงรัตนโกสินทร์ฯ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2557.
- บริษัท ภูภาคำร จำกัด. รายงานการขุดค้นทางโบราณคดี โครงการอนุรักษ์ปรับปรุงวังพระเจ้าบรมวงศ์เจ้าเกษมศรีศุกโขไซค กรมหมื่นทิวาทรงวงศ์ประวัติ วชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร, 2561.
- ปวีณะ ศิริวัฒน์ชัยพร และวิมลรัตน์ อิศระธรรมบุญ. “การปรับเปลี่ยนการใช้สอยอาคารบ้านพักอาศัยพื้นดินเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในย่านวัดเกตุ จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.
- ปาริฉัตร สกุลเจริญพรชัย และไตรวัฒน์ วิริยะศิริ. “การบริหารจัดการงานบูรณะพระราชนิเวศน์ทศกทวยวัน.” วารสารหน้าจั่ว, 15 (2561): 172-195.
- ผุสดี ทิพทัส. บ้านในกรุงรัตนโกสินทร์ 3 : รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ.2453-2468). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546, 107.
- พรชัย จิตติวิสุรัตน์ และฐปณี รัตนถาวร. “แนวทางการใช้พื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในงานสถาปัตยกรรม กรณีศึกษา อาคารเรียนรวมและอเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.” รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 2556.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน. พระตำหนัก. เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.royin.go.th/?knowledge=พระตำหนัก-๙-เมษายน-๒๕๕๔>

ภาพที่ 1

แสดงผังการปรับปรุงพื้นที่ภายในโครงการอนุรักษ์
วังสามเสน

ที่มาภาพ : บริษัท ภูภาคฯ จำกัด. รายงานการขุดค้นทาง
โบราณคดี โครงการอนุรักษ์ปรับปรุงวังพระเจ้า บรมเธอ
พระองค์เจ้าเกษมศรีศุภโชค กรมหมื่นทิวารวงศ์ประวัติ
วชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร, 2561,140-144.

ภาพที่ 2

แสดงรูปด้านจากการสันนิฐานทางสถาปัตยกรรมภายนอก
อาคารส่วนอนุรักษ์วังสามเสน

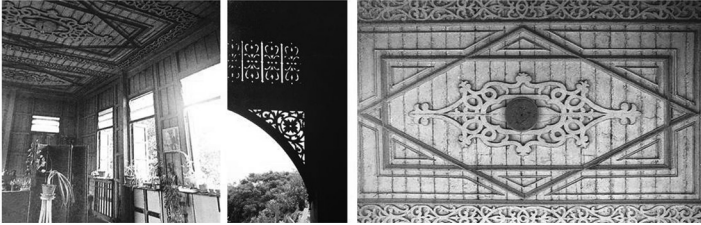
ที่มาภาพ : บริษัท ภูภาคฯ จำกัด. รายงานการขุด
ค้นทางโบราณคดี โครงการอนุรักษ์ปรับปรุงวังพระเจ้า
บรมเธอ พระองค์เจ้าเกษมศรีศุภโชค กรมหมื่นทิวาร
วงศ์ประวัติ วชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร,
2561,140-144.

ภาพที่ 3

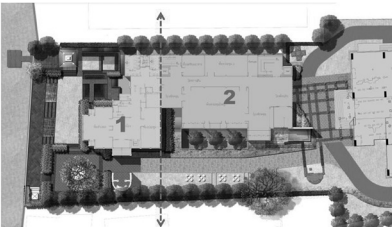
แสดงรูปแบบทางสถาปัตยกรรมภายนอกเดิมของอาคาร
ส่วนอนุรักษ์วังสามเสน

ที่มาภาพ : บริษัท ภูภาคฯ จำกัด. รายงานการขุด
ค้นทางโบราณคดี โครงการอนุรักษ์ปรับปรุงวังพระเจ้า
บรมเธอ พระองค์เจ้าเกษมศรีศุภโชค กรมหมื่นทิวาร
วงศ์ประวัติ วชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร,
2561,140-144.

ภาพที่ 4

แสดงรูปแบบรายละเอียดลวดลายฉลุการตกแต่งเพดาน
ภายในอาคารส่วนอนุรักษ์วังสามเสน
ที่มาภาพ : เน่งน้อย ศักดิ์ศิรี, มรดกสถาปัตยกรรม
กรุงรัตนโกสินทร์ฯ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2557, 214.

ภาพที่ 5

แสดงการแบ่งส่วนการใช้พื้นที่ภายในโครงการอนุรักษ์
ปรับปรุงวังสามเสน
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 6

แสดงกรณีศึกษาการใช้พื้นที่ภายในส่วนห้องประชุม
โถงทางเดินและส่วนต้อนรับของ VICTOR CLUB
อาคารสาธิต สแควร์
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 7

แสดงกรณีศึกษาการใช้งานพื้นที่ภายในส่วนต้อนรับ, ห้องประชุม, ส่วนพักผ่อนของ VICTOR CLUB อาคาร FU
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

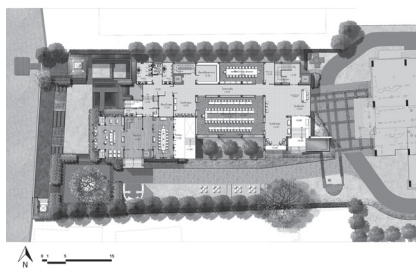
ภาพที่ 8

แสดงกรณีศึกษาการจัดแบ่งใช้พื้นที่ภายในส่วนห้องประชุมและสำนักงานส่วนบริหารกิจการ
สภามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

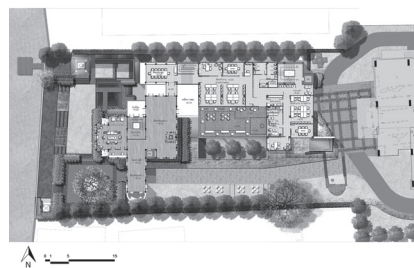

ภาพที่ 9

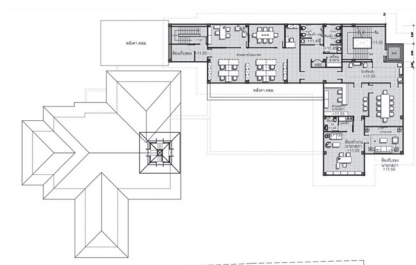
แสดงกรณีศึกษาการจัดแบ่งใช้พื้นที่ภายในส่วนห้องประชุม
และสำนักงานส่วนบริหารกิจการ สภามหาวิทยาลัยมหิดล
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 13
แสดงการจัดผังการใช้พื้นที่ภายในอาคารชั้นที่ 1
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 14
แสดงการจัดผังการใช้พื้นที่ภายในอาคารชั้นที่ 2
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 15
แสดงการจัดผังการใช้พื้นที่ภายในอาคารชั้นที่ 3
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 16

ทัศนียภาพภายในพื้นที่ อาคารโถงบันไดและส่วนต้อนรับ
อาคารส่วนอนุรักษ์วังสามเสน
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 17

ทัศนียภาพภายในพื้นที่ ห้องประชุมและรับประทานอาหาร
ในส่วนอาคารอนุรักษ์วังสามเสน
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 18

ทัศนียภาพภายในพื้นที่ส่วนห้องรับรอง ในส่วนอาคาร
อนุรักษ์วังสามเสน
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 19

ทัศนียภาพภายในพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ อาคารส่วน
สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ภาพที่ 20

ทัศนียภาพภายในพื้นที่ห้องประชุม อาคารส่วนสำนักงาน
สภามหาวิทยาลัย
ที่มาภาพ : ผู้เขียน

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai-Journal Citation Index Centre

สนับสนุนโดย

หน้าแรก เกี่ยวกับ TCI » ฐานข้อมูล TCI » ค่า TJIF การประชุม/อบรม » งานวิจัยของ TCI » เกณฑ์คุณภาพวารสาร » กระดานสนทนา FAQ

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสารกลุ่มที่	สาขา
1	วารสารศิลป์ พีระศรี	2392-5884	คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร	2	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

[Back to top](#)

Copyright 2005. Thai-Journal Citation Index (TCI) Centre. All rights reserved.

Contact: tci.thai@gmail.com